

عنوان مقاله:

بررسی تعاملات دانشگاه، صنعت و دولت به عنوان ارکان اصلی نظام نوآوری کشور (مورد مطالعه: استان خراسان رضوی)

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی- پژوهشی نوآوری و ارزش آفرینی، دوره 3، شماره 6 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیدرضا حق - موسسه آموزش عالی فردوس - مشهد

احمد صباحی - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

چکیده یکی از مهمترین پیش شرط های توسعه کشورهای پیشرفته، برخورداری از نظام ملی نوآوری قدرتمند می باشد که در سایه آن، عرضه کالاهای جدید و روش های نوین تولید، دستیابی به بازارها و منابع گسترده تر به همراه ایجاد ساختارهای جدید برای صنعت فراهم می شود. با توجه به اینکه دانشگاه، صنعت و دولت از ارکان اصلی نظام نوآوری در سطح ملی به شمار می آیند، مطالعه روابط میان آن ها جهت رفع معضلات صنعتی و ارائه روشی نظام مند برای تولید محصولات، فرایندها و فناوری نوین از اهمیت بسزایی برخوردار است. برای این منظور تحقیق حاضر با هدف بررسی وضعیت موجود تعامل میان ارکان نظام ملی نوآوری کشور و ارائه راهکارهای اصلاح و بهبود آن صورت گرفته است. لذا این پژوهش به لحاظ هدف کاربردی و از نوع تحقیقات اکتشافی (زمینه یابی) است. جامعه آماری تحقیق شامل کارشناسان نهادهای سیاست گذاری و قانون گذاری، وزارتخانه های علوم، تحقیقات و فناوری و صنعت، معدن و تجارت، شهرداری ها، سازمان های ذیربط و کاربران نوآوری بوده و نمونه آماری دربرگیرنده ۱۰۰ نفر از نخبگان سازمانی معرفی شده از سوی مراجع فوق می باشد. اطلاعات مورد نیاز تحقیق نیز به روش کتابخانه ای و با بهره گیری از مصاحبه و پرسشنامه حاصل گشته است. با توجه به یافته های بدست آمده این نتیجه حاصل شد که نهادهای سیاست گذاری برای تحقیق و توسعه و نوآوری در همه سطوح وجود دارند اما تعامل ارکان اصلی نوآوری شامل دانشگاه، صنعت و دولت، ضمن دارا بودن پتانسیل های قوی علمی، فنی و تجربی از انسجام سیستماتیک برخوردار نیست. از این رو در پژوهش حاضر نگاهت نهادی مطلوب و راهکارهای بهبود نظام ملی نوآوری ایران ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

نظام ملی نوآوری | صنعت | دانشگاه | فناوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1868709>

